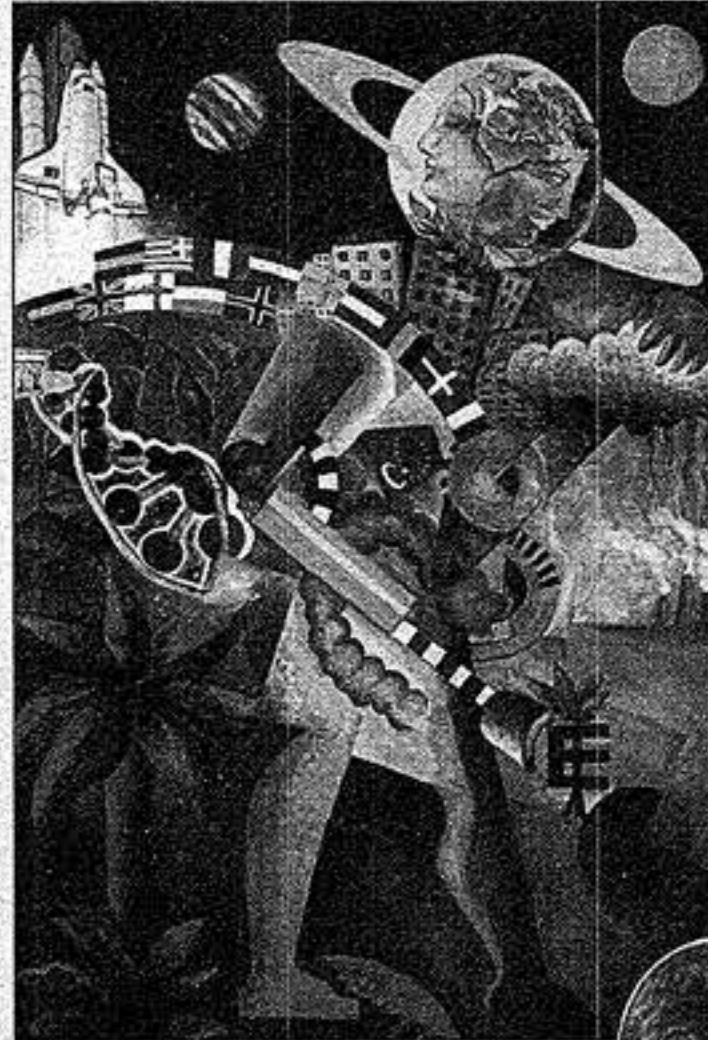

Galatasaray Lisesi'nden bir gurur tablosu daha

Ödül rekortmeni

Galatasaray Lisesi 10 TM-A sınıfından Çağhan Engin Çeşmeci kazandığı 19 ulusal ve uluslararası ödülleri gururumuzu kabarttı

Çağhan Engin Çeşmeci'nin aldığı başlıca ödüller

- 1991: Milliyet Kardeş 7. "23 Nisan Büyük Yarışması" özel ödülü
- 1992: Gölcük İlçesi "24 Kasım Öğretmenler Günü Yarışması" birincilik ödülü
- 1992: Marmara Bölgesi Çevre Şenliği, Mansiyon
- 1992: THK'nın "Havacılık" konulu yarışması Kocaeli Bölgesi birincilik ödülü
- 1992: Bando Dergisi 23 Nisan Yarışması özel ödülü
- 1993: Marmara Bölgesi Çevre Şenliği birincilik ödülü
- 1993: MEB'in "Enerji Tasarımı" konulu yarışması, Kocaeli Bölgesi birincilik ödülü
- 1993: Mimar Sinan Üniversitesi Mezunları Demeği "Palyaço" konulu yarışması, mansiyon
- 1993: Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu'nun "Sevdiğim Spor" konulu yarışması, mansiyon
- 1995: "Le soir" (Belçika) Gazetesi'nin "Kuşlar" konulu yarışması, Mansiyon (65 bin katılımcı arasından)
- 1995: Milliyet Kardeş 11. "23 Nisan Büyük Yarışması", Türkiye ikinciliği ödülü
- 1996: "Le Soir" (Belçika) Gazetesi'nin "Sirk" konulu yarışması, Belçika birinciliği ödülü (63 bin katılımcı arasından)
- 1996: Milliyet Kardeş 12. "23 Nisan Büyük Yarışması", Türkiye birinciliği ödülü
- 1998: MEB "Okulda Avrupa" konulu yarışması Türkiye ikinciliği ödülü
- 1998: Hv.K.K.'liği resim yarışması, Türkiye üçüncülüğü ödülü
- 1998: MEB "Okulda Avrupa (İnsan Hakları ve Ben)" konulu resim yarışması Türkiye birinciliği ödülü
- 1998: İstanbul Veliği "Trafik" konulu karikatür yarışması, İstanbul ikinciliği ödülü
- 2000: Hv.K.K.'liği resim yarışması Türkiye dördüncülüğü ödülü
- 2001: MEB'in "Okulda Avrupa (İnsan Hakları ve Ben)", "Çevremiz ve Teknoloji" konulu resim yarışması Türkiye ikinciliği ödülü.

Çağhan Engin Çeşmeci kimdir?

ÇAĞHAN Engin Çeşmeci, 1984 yılında İstanbul'da doğdu. Babası kurmay albay ve annesi resim öğretmeni olan Çağhan, 2 yaşından itibaren resimle ilgilenmeye başladı. İlk ödülünü anaokulundayken Gölcük'te ilçe çapında yapılan bir yarışmada aldı. Daha sonra, ilkokulun ilk 3 sınıfını okuduğu Gölcük Pireis İlkokulu'ndaki öğrenimi esnasında okul bünyesinde açılan resim kursuna devam etti. Kurs süresince yaptığı resimlerle okul, ilçe, İl, Marmara Bölgesi ve ülke çapında çeşitli ödüller kazandı. Babasının görevi nedeniyle 1993-1996 yılları arasında bulunduğu Brüksel'de eğitimine devam etti ve ülke çapında çeşitli ödüller kazandı.

Folklorcular tam gaz

Okulumuzun en köklü kültür kollarından biri olan Galatasaray Lisesi Folklor Kulübü etkinliklerine son hızıyla devam ediyor. 135. dönem öğrencilerinin başkanlığında haftanın dört günü öğle teneffüslerinde yapılan çalışmalarla bir yandan folklor küçüklere sevdirmeye çalışırken, bir yandan da yarışmaya hazırlanıyor. Geçtiğimiz sene MEB'in yarışmasında ilçe ikincisi, il beşincisi olan ekibi hala koruyan kulüp, üç senedir Aydın yöresini çalışmanın getirdiği birikim ve yarışma tecrübesiyle bir hayli iddialı durumda. Onlardan beklenen ise geçmişimizde adımızı yazdırdığımız birinciliklere tekrar ulaşmaları. Senelerdir hasret kaldığımız başka bir tat ise, alanında zamanının en başarılı organizasyonlarından olan Galatasaray Lisesi Halk Oyunları Festivali.

Okulumuzda çok çeşitli milletlerin dans topluluklarının konuk edildiği, İstanbul'un dört bir yanından yalnızca bu gösteriler için izleyicilerin geldiği günlerin artık yaşanmaması bizleri ve eski GSLFK'lıları çok üzüyor. Geçen sene yatakhanelerin güvenlik sorunları yüzünden kullanılamaması ve ekonomik sıkıntının diğer konaklatma imkanlarını yok etmesi projelerimizi gerçekleştirtilmesini engelledi. Ancak halk oyunları gösterilerimiz bir gece de sürse 119. dönemden 137. döneme kadar mezun ağabey ve ablalarımızın da bulunduğu ekte oynamak bizleri onurlandırırken, izleyenleri büyülemeyi ve eski günlere götürmeyi de başardı. Şimdi kardeşlerimize düşen görev bizden daha iyisini yaparak eski festival günlerini iyiden iyiye yaşatmak.

Tamburcu Ahmet Ağa heykeli yenileniyor

Zillerin gelmesiyle birlikte tambur da hatıralarda kaldı. Ama Ahmet Ağa ve tamburu orta kapının önündeki heykelle günümüze kadar taşıdı.

Hafta 3. sayfa

Ödül rekortmeni

Lisemiz öğrencisi Çağhan Engin Çeşmeci'nin resimleri O'nu geleceğin umut veren ressamlarının arasına sokarken bizlerin de göğsünü kabartıyor.

8. sayfa

Galatasaray Lisesi yayın organı

G & TAMBUR

Aralık 2001

GELECEK NESİLLER GALATASARAYLILIK'TAN YOKSUN MU KALACAK?

YATILILIK TARTIŞMASI

Son yıllarda düşüş eğiliminde olan yatılılık oranı Galatasaraylılık Kavgamızda tehlikeye sokuyor mu?

OKUL MÜDÜRÜMÜZ SAYIN ERDOĞAN TEZİC İLE CEMİYET BAŞKANIMIZ SAYIN AHMET YOLALAN'IN YATILILIK ÜZERİNE GÖRÜŞLERİNİ 4. VE 5. SAYFALARDA BULACAKSINIZ.

Gönüllü GS'lılar okulumuza çalışıyor

Lisemizden mezun mimarlar "Galatasaray Lisesi Yapılanma Projesi" adını verdikleri iyileştirme projesi kapsamında ilk olarak Öğretmenler Yemekhanesi'nin sil baştan düzenlediler.

2. ve 7. sayfa

2 Aralık, Pilav Günü

Pilav Günleri mezunlarımızı yıllardır görüşemedikleri arkadaşlarıyla karşılaşma imkanı da sağlıyor.

6. sayfa

M. Doumergue'e onur madalyası

Eğitimin düzeyinin yükseltilmesinde önemli rolü olan ders nazırım Georges Doumergue'e onur madalyası verildi.

2. sayfa

Lisemizden haberler

Plastik sergi

GSL Plastik Sanatlar Topluluğu bu yılki ilk sergisini açtı.

MEKTEB-i SULTANI'nin kuruluşunda Fransızlar tarafından teknik resim ve reproduksiyon (taklit) dersleri programa konmuştur. Bu dersler için değerli öğretmenler özenle seçilip getirilmiştir. Okulumuz, imparatorlukta askeri okulların dışında Darüşşafaka ile modern resim eğitiminin verildiği ilk okul olmuştur. Osmanlı Ressamlar Cemiyeti, Galatasaray sergileri düzenlemiştir. Avrupa için Paris sergileri nasılsa Osmanlı için de Galatasaray sergileri aynı önemi taşımaktaydı. 1996 yılında Balca Arda tarafından yeniden hayal bulan resim topluluğu çalışmalarına karakalem, suluboya ve yağlıboya dersleri de eklenmiştir. Bu sene resim, karikatür ve ebru kolları tek bir isim altında birleşti. Plastik Sanat Topluluğu adını aldı. PST bu üç dalın ortak çalışmalarını bu seneki sergisinde sundu. PST'nin gelecekte çok daha geniş alanlarda lisemizde faaliyet göstermesini umut ediyoruz.

Lojmanlar ve Tübin yeni işlevleriyle lisemizi rahatlatı.

Rahatlatan karar

HEPİMİZİN de bildiği gibi deprem sonucunda hasar gören personel lojmanlarının yeniden inşaa edilmesi planlanıyordu. Bu yüzden idare, okul içerisinde sürekli bulunması gereken personeli, 1949 mezun ağabeylerimizin yaptırdığı ve sosyal aktivitelere ayrılmaması beklenen tribüne taşıdı. Bu durum başta faaliyet gösteren kollar olmak üzere okul personelinin de bir hayli zor duruma soktu. Nihayet herkesin Haziran ayında beri beklediği proje tamamlandı. Okul personeli ve idareciler lojmanlarına öğrenciler ise sosyal ve kültürel faaliyetlerini sürdürebilecekleri odalarına kasım ayında kavuştular. Bu durum öğrencilerini yerleştirecek sınıfı bile zor bulan ve de çareyi satoyu boşaltmakta arayan idareyi de bir hayli rahatlatı. Sonucunda tribün, oda ihtiyacı olan kollar, lojmanlar ise okulda kalması zorunlu görülen görevlilere verilmiştir.

Geçmiş olsun

1987-1992 yılları arasında okulumuzda müdürlük yapmış olan Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ağabeyimiz geçirdiği rahatsızlıktan ötürü Amerika'da tedavi görmüştür. Tüm Galatasaray adına kendisine ve ailesine geçmiş olsun dileklerini sunan.

Emekli oldu

1971-2001 tarihleri arasında okulumuzda coğrafya öğretmenliği yapan Aydan Hoca bu sene 31 Ağustos tarihinde emekli oldu. Uzun yıllar boyunca okulumuzda hizmet veren Aydan Hoca'nın ayrılışı hepimizi üzdü. Hocamıza bundan sonraki hayatında başarı ve mutluluklar dileriz.

Acil şifalar

1979'da lisemizde göreve başlayıp 1992'de emekli olmasına rağmen öğrencilerini hala bırakmayan Öncel Tunçay 1999'da sağlık sorunları nedeniyle görevine ara verdi. Öncel Hocamız Çapa Hastanesi'nde bir ameliyat geçirdi. Emeklerini unutamayacağımız Öncel Hoca'nın en kısa zamanda sağlığına kavuşmasını diliyoruz, geçmiş olsun dileklerini iletıyoruz.

GSL Bilgisayar Laboratuvarı artık akşamları 21.00'e kadar öğrencilerin hizmetinde.

Akşamcılara bilgisayar

133 devresinden yeni mezun olan on üç Galatasaraylı, 2001-2002 eğitim ve öğretim yılında, etüt ağabeyliği / ablalığı görevine başlamıştır. Bu mezunlarımız, yaptıkları toplantılarda yatılıların sorunlarını analiz etmişler ve bunlardan bir tanesinin, yatılıların bilgisayar teknolojilerinden yeteri kadar yararlanamaması olduğu sonucuna varmışlardır. Bunun üzerine, okul yönetiminin de desteğiyle bilgisayar laboratuvarının yatılı öğrencilerin kullanımına açılması kararlaştırılmıştır. Laboratuvarın akşam sorumluluğuna, etüt ağabeylerinden Osman Tuncel getirilmiştir. Yatılıların istekleri ve beklentileri göz önünde

bulundurulmuş, laboratuvarın gündüz kullanımından farklı bir sistem, akşam kullanımı için hazırlanmıştır. Buna göre laboratuvar pazartesi, salı, çarşamba ve perşembe akşamları 19.30 - 21.00 saatleri arasında yatılılar tarafından kullanılmaktadır. Ancak öğrenciler, kullanımlarıyla ilgili olarak pazartesi ve salı günleri için cuma, çarşamba ve perşembe günleri için ise salı günleri saat 17.00'e kadar Bilgi İşlem Merkezi'ne istek süre, tarih ve amaçlarını belirten bir yazı bırakmaktadır. Bu yazılar sorumlu etüt ağabeyi tarafından, hazırlanmış olan veritabanına girilerek ve kimlerin hangi bilgisayarı ne kadar süre kullanacağı, BİM karşısındaki panoya asılan yazıyla duyurulmaktadır.

Sistemin getirileri

- 1) Öğrenciler, belirttikleri amaçlara uygun özelliklerdeki bilgisayarları kullanabilmektedir.
- 2) Her öğrenci adaletli bir şekilde laboratuvarı kullanabilmektedir.
- 3) Laboratuvarı uygun bir çalışma ve araştırma ortamı yaratılmıştır.
- 4) Öğrencilerin eğitimlerine göre bilgisayarlar düzenlenmektedir. (Örneğin isteğe göre çeşitli programlar bilgisayarlar yüklenmektedir.)
- 5) Her türlü konularda yatılılara bilgisayar dersleri verilmesi de planlanmaktadır.

Öğrencilere sigorta

AXA OYAK Sigorta A.Ş. ve Galatasaray Lisesi Okul Aile Birliği işbirliği ile hazırlanan Ferdi Kaza Sigortası sayesinde öğrenciler artık: - Okul içinde meydana gelebilecek her türlü yaralanma veya gıda zehirlenmesine bağlı rahatsızlıklarda, - Okulun organize ettiği okul dışı her türlü etkinlikte meydana gelebilecek yaralanmalarda,

- Okul binasında oluşabilecek yangın, infilak, duman zehirlenmelerinde, okul yönetimi tarafından okul yakınındaki anlaşmalı en uygun sağlık kuruluşuna (Florence Nightingale, Alman, Amerikan, Avrupa Florence Nightingale, Can .. Hastaneleri) sevk edilecek ve tedavisi sağlanacaktır.

Gönüllü Galatasaraylılar Grubu

Gönüllü Galatasaraylılar Grubu canla başla çalışmaya devam ediyor. "Galatasaray Lisesi Yapılanma Projesi" kuruma dair tespitler ve öneriler ışığında binaların kullanımı konusunda bir iyileştirme projesi.

Gönüllü Galatasaraylılar Grubu şu anda sadece mimarlık aşamasında faaliyet göstermekle birlikte daha birçok alanda yeni oluşum ve projelere gebe görünüyor.

TÜRK Eğitim Gönüllüleri

Vakfının Türkiye ölçeğinde gerçekleştirmekte olduğu çalışmalarını gözden geçiriyor. Bu kuruma nasıl yardımcı oluruz diye bir soru geçmiştir. Bizler de Gönüllülük kavramı etrafında, benzer bir yapılanmayı, Galatasaray Lisesi'nde nasıl kurgulayabileceğimizi sorduk kendimize.

Galatasaray'ın en önemli hazinesinin İnsan Kaynakları olduğu gerçeğinden yola çıkarak Gönüllü Galatasaraylılar Grubu/Mimarlar olarak çalışmaya başladık. Amacımız, Kurumun ihtiyaçlarına paralel olarak farklı disiplinlerden gönüllü grupların benzer şekilde zaman içinde oluşmasını ve tüm gönüllü grupların kurumsallaşmış bir yapı içerisinde

Galatasaray'a hizmet etmesidir. (GGG/Bankacılar, GGG/İşat Mühendisleri, v.b.) Eylül 2001 tarihinden bugüne çalışmalarını 128-113 Dönemleri arası Galatasaray Lisesi Mezunları Mimarlar Odası'ndan oluşan çekirdek bir kadro ile sürdürmekteyiz. Söz konusu proje çalışması uzun soluklu bir süreçtir. 2 Aralık 2001 Pazarı'nda, yapılan çalışmanın ulaşılmış olduğu aş-

mayı sizlerin eleştirilerinden yararlanmak üzere sergiliyoruz. Bu bağlamda hepimizin tespitleri, fikirleri, önerileri, yaratıcılığı, mesaisi, maddi ve manevi desteği büyük önem taşımaktadır. Hepinizi bu çalışmaya destek olmaya çağırıyoruz.

GGG / mimarlar adına Selçuk Erdoğan (119.Dönem)

Hep birlikte lisemize sahip çıkalım

Projenin amacı

Lise binasının ve çevre yapılarının, mevcut ve önümüzdeki süreçte değişebilecek ihtiyaçlar doğrultusunda mimari anlamda projelendirilmesi.

Projenin önemi

Eğitim alanında Türkiye'de bir çok özelliğiyle "tek" olan Galatasaray Lisesi varlığını, kurumsal yapısının gündelik ritmiyle değil, sahip olduğu ve bünyesinde üreteceği yeni dinamiklerle sürdürebilmektedir. Bu durumda başlangıçta ele alınması gereken, lise binasının ve çevresinin fiziki varlığını koruması konusunda kalıcı ve birbirleriyle ilişkili projelerle düzenlenmesidir. Bu projelendirme ise kurumun ve fiziki yapının tarihsel rolünün analiz edilmesinden hareketle, içinde bulunduğumuz günümüz koşullarına ve de sonraki yıllarda gelişebilecek ihtiyaçlara uygun olarak yapılmalıdır.

Projenin kapsamı

Söz konusu çalışmada önce lisenin işleyişine dair (idari yapı, eğitim kadrosu, eğitim sistemi, lisede yaşam, lisede üretim) mevcut durum ele alınmalıdır.

Projenin yürütülmesi

Bu aşamaya kadar yaşanan süreçte, lise içinde görev alan mezunların tespitlerinden yola çıkılarak hazırlanan rapor neticesinde GSÜ Rektörü Prof. Erdoğan Teziç ve Vakıf Genel Sekreteri Bener Akbaş ile görüşülmüş, Eylül 2001 itibarıyla projelendirme çalışmalarına başlamıştır. GGG / mimarlar, yaptıkları toplantılarda mevcut durum, talepler, kısa ve uzun vadede geliştirilmesi planlanan konularda iş bölümü yaparak, GSL Yapılanma Projesi'nin temellerini teşkil eden ilk projeleri tasarlamışlardır.

Tambur geleneği devam ediyor...

OKULUMUZDA son zamanlarda gündemi meşgul eden en önemli konulardan biri de yatılılık. Balolar düzenleniyor, konuşmalar yapılıyor ve bu konunun önemi hassasiyetle vurgulanmaya çalışılıyor. Peki bu konunun üstünde durulmasının sebebi nedir? TAMBUR'da yatılılığa hem mezun abilerimizin hem de kardeşlerimizin gözünden bakarak sorulara yanıt bulmaya çalıştık. Galatasaray Üniversitesi Rektörü ve lisemiz müdürü Sn. Erdoğan Teziç, Cemiyet Başkanımız Sn. Ahmet Yolalan ve Cemiyet Genel Sekreteri Sn. Serdar Eder'le yaptığımız sohbetlerde kendilerine yaşadıkları dönemde gündelik yaşamın içindeki farkları, yatılılığın neden ve nasıl olması gerektiğini ve niçin bu kadar büyük bir önem teşkil ettiğini sorduk. Ve tahmin edileceğiniz gibi cevapların yine yatılılığın vazgeçilmez bir unsur olduğunda birleştiğini gördük. Elbette sadece yatılılık değil TAMBUR içinde yer alan.

Tabii olarak, bu kadar işi tek başımıza gerçekleştiremedik, yazılan yetiştirmemizdeki en önemli destek 'GAYRETÜL GENÇLİK' ten geldi.

Okulumuzdaki haberleri elimizden geldiğince yayınlamaya çalıştık. Kardeşlerimizden gizli yetenekleri camiamıza tanıtmaya çalıştık. Ve böylece TAMBUR uzun bir istirahat sonrası tekrar aramıza döndü. Temennimiz o ki lisemizle özdeşleşmiş bu dergi bir daha bu kadar uzun ayrılıklar görmeyiz ve kardeşlerimiz tarafından bizden çok çok daha iyi bir şekilde temsil edilir. TAMBUR'u hazırlarken yalnız değildik kuşkusuz.

- Bütün işi gücü arasında, bizden yardımını esirgemeyen, ilk gittiğimizde bu işin kolay olduğunu söyleyip, ikinci gidişimizde önmüze (padişah fermanı uzunluğunda) yapılacaklar listesi çıkaran, matbaa işinden, haberlerin en ufak ayrıntısına kadar bizi yönlendiren sevgili Gökhan Özaçıkgöz Ağabey'e, - Sabırla ve azimle bizimle uğraşan ve sayfalarımızı tasarlayan Mehmet Ali Doğan'a, - Bu işleri başımıza açan Selçuk

Erdoğan Ağabey'e, - Çalışmalarımızda her türlü kolaylığı sağlayan okulumuzun olmasız olmasız Sn. Necati Aktaş hocamıza, - Destek olan GSÜ Rektörü ve okulumuz müdürü Sn. Erdoğan Teziç'e, - Dergimiz için maddi manevi hiçbir desteği esirgemeyen Sn. Orhan Madenci Ağabey'e - Uzun sohbetler için Sn. Duygun Yarsuvat'a, - Yazı isteklerimizi olumlu karşılayan G.G.G'ye, Ankara İl Millî Eğitim Müdürü Sn. Yüksel Sezgin'e, Sn. Aydın Akkaya'ya, Sn. Murat Karakaş Ağabey'e, - Arada bizi ateşleyen sözlerinden sonra -10 derecede balkon kapısını açıp donmamıza neden olan Alper Tunga Çatal Ağabey'e, - Bilgisayar Laboratuvarı'na gece yarılarda kadar kullanımımıza açan Osman Tuncel Ağabey'e sonsuz teşekkürler...

Tambur Yayın Kurulu

Kurumlarımız

GALATASARAYLILAR DERNEĞİ

MEKTEP-İ SULTANI Talebe-i Kadimesi Cemiyeti ilk defa Yusuf Razi Bey ve arkadaşları tarafından Beyoğlu'nda Sava Çıkma'nda bir yerde kuruldu. Bu bilgi bize Fethi İsfendiyaroğlu'nun notları arasından ulaşıyor. Ali Sami Bey de 1908'de 2. Meşrutiyet zamanındaki Sociata Italiano Operata'dan ve binasından bahseder. 1908-1918 arası Galatasaraylılar Cemiyeti'nin Galatasaraylılar Yurdu adıyla burada bulunduğu söylenir. 1908 ilginç bir yıldır. İstanbul'da hatta tüm yurtta kurulu dernekler

"yurt" sözcüğünü "cemiyet" e tercih etmişler, örneğin Darüşşafakalılar Yurdu adı da bu yıllarda konmuştur. Sociata Italiano Operata, 1918 yılına kadar Galatasaraylılar Yurdu'na ev sahipliği yaptı ve 1908 yılında dernek burada tescil edildi. Birbiri ardına patlak veren savaş yıllarında dağılan cemiyet ortamı, 1932 yılı mart ayının başında Ahmet Saki Bey başkanlığında yeniden faaliyete geçti. Bu ilk toplantıya Atatürk davet edildi ve bir telgraf yolladı. 1934 yılında da çok kısa sürede gelenek-selleşecek olan pilavın, dernek tarafından düzenlenmesi uygulamasına başlandı. Bu dönemde başkan Yunus Nadi Abahoğlu'dur. Uzun yıllar Suriye Pasajı'nda yaşamını sürdüren Galatasaraylılar Derneği, 1982'de Kayıhan Uraz'ın başkanlığı sırasında Levent'teki villayı geçer. Dernek, 1998 yılında 90. yılını kutlamış olup, Galatasaray'ın asırlık kurumları arasındaki yerini almaya hazırlanmaktadır.

GALATASARAY EĞİTİM VAKFI

GALATASARAY Eğitim Vakfı, 30 Aralık 1981 tarihinde kurulmuştur. Vakfın kurulmasında, 1970'li yıllarda Galatasaray Lisesi'nin karşı karşıya kaldığı ağır fiziki harabiyetin giderilmesi ve maalesef gerilemiş olan eğitim düzeyinin yükseltilmesi amaçlanmıştır. Galatasaraylılar, 1981 yılı yaz aylarında yaptıkları bir dizi toplantılar sonrasında, bir vakıf altında toplanılmasına karar vermiş ve Galatasaraylıların ocağı olan Galatasaray Lisesi binasının onarılması ve buna paralel olarak, yapılacak büyük yatırımlarla eğitim seviyesinin yükseltilmesi amacıyla, kapsamlı çalışmalara derhal başlanılması konusunda mutabakata varmışlardır. Sürdürülen hazırlık çalışmaları ve resmi işlemlerin tamamlanması sonucunda son şeklini alan Galatasaray Eğitim Vakfı Resmi Senedi'nin 30 Aralık 1981 tarihinde İnan KIRACI ve Erdoğan KARAKOYUNLU tarafından noter huzurunda imzalanmasıyla Vakfın kuruluşu resmen kesinleşmiştir. Galatasaray Eğitim Vakfı, çalışmalarına resmen ve fiilen 1 Ocak 1982 tarihinden itibaren başlamıştır. Vakfın ilk başkanı İnan KIRACI'dır. Kuruluş yılından itibaren Vakıf büyük atılımları başlatmış, okul binasında büyük onarımlara girişilmiş, eğitim düzeyinin yük-

sehtilmesini sağlamak amacı ile kütüphaneler, laboratuvarlar, spor salonları yenilenmiş, bilgi işlem sistemleri kurulmuş, bunun gibi bir çok alt yapı yatırımı işleri için her yıl milyarlarca lira sarfedilmiştir. Eğitim ve bina olarak yapılan altyapı yatırımları dışında, okula büyük bir personel desteği sağlanmıştır. Devlet tarafından doldurulamayan kadrolar Vakıf tarafından tamamlanmış, hatta ilave destek elemanları istihdam edilmek suretiyle, eğitim ve altyapı hizmetlerinde verimliliğin artırılması sağlanmıştır.

Ayrıca öğrencilere yönelik olarak, kültürel etkinliklere büyük katkılarda bulunulmuş, yönlendirici bir rol oynamış, diğer taraftan hem orta öğrenim ve hem de yurt içi ve yurt dışı yüksek öğrenim bursları verilerek, mali durumu yetersiz öğrencilere sürekli destek sağlanmıştır. 1992 yılında Galatasaray Üniversitesi'nin kurulması ve Galatasaray tarihinin hayati dercede önemli bir aşamasının da mimarları Galatasaray Eğitim Vakfı yöneticileridir. Böylece Galatasaray Üniversitesi ilköğretim okulu, lise, üniversite ve finansüstü seviyelerinde eğitim veren

dünyadaki ilk ve tek eğitim kurumu olmuştur. Kuruluş aşamasında ve bu aşamadan sonra, Galatasaray Üniversitesi'nin faaliyetlerini rahatça sürdürebilmesi için, Galatasaray Eğitim Vakfı maddi desteğini sürdürmeye devam etmiştir. Galatasaray Eğitim Vakfı'nın kuruluşundan itibaren 14 yıl faaliyetlerini sürdürdüğü, Zincirlikuyu'daki TOFAŞ Han'da bulunan merkezi, 1 Nisan 1995

tarihinde Galatasaray Lisesi Binası'na taşınmıştır. Vakfın lise binasına taşınması ile birlikte, faaliyetlerinde büyük bir gelişme kaydedilmiş, Galatasaray Lisesi ve Üniversitesi ile daha geniş çapta bir bütünleşme ve faaliyetlerde büyük ölçüde verimlilik sağlanmıştır.

Galatasaray Eğitim Vakfı, verimli faaliyet ve yatırımlarını daha nice yıllar aynı özveri ve heyecan içinde, geleceğimizi olan, yarının bilim adamı, sanatçısı, edebiyatçısı, bürokrati, siyasetçisi ve iş adamı olacak olan bugünün Galatasaray gençliğine her türlü desteği sağlamayı sürdürecektir. Vakfın Galatasaray camiası ile olan yakın ilişkileri de hiç kuşkusuz aynı hassasiyet ile devam edecektir.

'Pilav'dan dönenin kaşığı kırılır!

PILAV fikrinin ne zaman, nasıl doğduğunu ve yıllık toplantılarımıza neden "pilav" adının verildiğini bilen Galatasaraylıların sayısı pek az... Galatasaraylılar Cemiyeti'ne yıllarca başkanlık etmiş olan Saim Gogen'in hatırladığına göre yemekli toplantılar 30 küsur yıl önce başlamış ve bu toplantılara "pilav" adı verilmesi konusunda ilk teklif Raif Necdet Meto'dan gelmiş. İlk Karar 30 Nisan 1934'te alınmış ve Meto teklifinin tarihini tam olarak hatırlamıyor. Galatasaraylılar Cemiyeti'nin karar defterinde yaptığımız incelemeden anlaşıldığına göre bu konuda ilk karar 30 Nisan 1934 günü alın-

İlk "Pilav" toplantımız 1934'te gerçekleşmiş. Sonraları bu günün geleneksel hale dönüşmesi ile Galatasaraylılar yeni bir buluşma imkanına sahip oldu.

mış. O gün toplantıda alınan kararların 4. maddesi şu: "Bütün Galatasaraylıların buluşabilecekleri bir ziyafet tertibine ve bunun

Galatasaray Lisesi'nde yapılabilmesini teminen Reis Yunus Nadi Bey'le ve Mektep Müdürü Bey'le temas ederek Tevfik Amir ve Osman Kemal

Beyler'in iştirakiyle ziyafetin esasatının tebtine..." 3 Mayıs 1934 günü yapılan toplantı ise tamamen "ziyafet" konusuna

ayrılmıştı ve Cuma günü verilecek ziyafetin esas programı kararlaştırıldı ve vazifeler taksim edildi. Böylece ilk "yemekli toplantı" 1 Haziran 1934

Cuma günü yapılmıştır. Bu toplantıdan ertesi gün çıkan Cumhuriyet Gazetesi'nde 'Galatasaraylılar o gün fevkalade temiz yemekhanelerinde yemeklerini yediler. Yemekler kuzu pilavı, hıyar salatası, zeytinyağlı enginar, sosanlı ve peynirli börek ile irmik helvasıydı. Yemekte bütün Galatasaraylıların malumu olan yaramazlıklar yapıldı. Birbirlerinin yemeklerini kapandılar, etmek içinden küçük mermi yapıp atarlar, mubassasından ceza alanlar, beğendikleri yemekten ikinci bir tabak daha yemek için "efendim, içinden kıl çıktı" diyenler oldu. Şeklinde yer almıştır.

Lisemizden haberler

M. Doumergue'e onur madalyası

LISENİN yeniden yapılandığı bir dönemde eğitimin düzeyinin yükseltilmesinde, rol alan ve bu süreçte öğrencilere sabırla destek veren, ilkökula ve üniversiteye katkıda bulunan, Türk-Fransız işbirliğinin gelişmesinde desteği olan ders nazirimiz Georges Doumergue'e Galatasaray Eğitim Vakfı tarafından onur madalyası verildi.

Cemiyet 37 öğrenciye burs verdi

GALATASARAY Cemiyeti'nin yatılı öğrencilere gelir sağlamak için düzenlediği balodan elde edilen gelirle 37 öğrenci yatılılık bursu kazandı. Bu burs teşvik amacıyla sağlandığından özellikle küçük devreler için kullanıldı. Burs verilirken çeşitli kriterler gözönüne alındı. Devamı için gereken şart ise öğrencinin başarılı olması. Galatasaray Lisesi'nde halen 59'u Devlet Parasız Yatılı, 22'si vakıf burslu ve 37'si cemiyet burslu toplam 312 yatılı öğrenci var. Umarız bu sayı yakın tarihte yükselir.

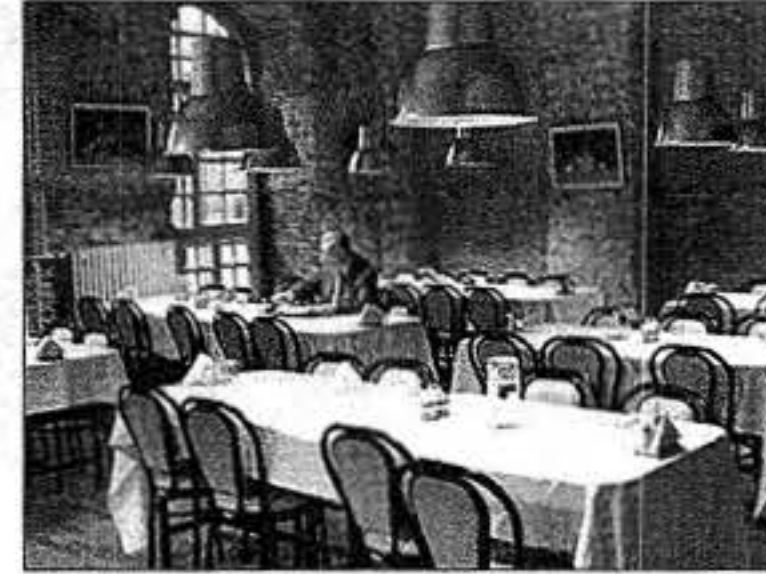
Ahmet Ağa'nın heykeli güzelleşiyor

AHMET Ağa tamburuyla tüm okulu dolaşarak kimi zaman uykuların en tatlı yerlerini böler kimi zaman da sıkıcı derslere tamburun tatlı sesiyle son verirdi. Zillerin çalmasıyla birlikte tambur da hatıralarda kaldı. Ama Ahmet Ağa ve tamburu orta kapının önündeki heykelle günümüze kadar taşındı. Heykelin şu andaki iç burkan halini gören 1941 mezunu Sn. Orhan Madencil Ağabey bu heykeli okulumuza yeniden kazandırmaya karar verdi. Yeni heykel dokümanden yapılarak gelecek nesillere de bu geleneğin tanıtılmasına önayak olacak. Bu konuda duyarlı davranan ve dergimize de desteğini esirgemeyen Orhan Ağabey'e Tambur adına teşekkürü bir borç biliriz.

Aktüalite Merkezi açılmıyor

YATILI öğrencilerin yurt ve dünya genelinde gelişen güncel olaylardan haberdar olmaları, çeşitli yönlere ve etkinliklerin gerçekleştirilmesi amacıyla kurulan okulumuz bünyesindeki Aktüalite Merkezi, 10. sınıf öğrencilerinin girişimlerine rağmen bu sene henüz faaliyete geçemedi. Öğrencilerin kendi oluşturdukları bütçeyle okula günlük gazete ve dergilerin girmesini sağlayan aktüalite merkezi okulumuz öğrencileri için büyük önem teşkil ediyor.

Öğretmenler yemekhanesi, Galatasaray Lisesi'nden mezun mimarlar tarafından düzenlendi.

Öğretmenlerimizin yemek keyfi

Gönüllü Galatasaraylılar Grubu'nun yenilediği Öğretmenler Yemekhanesi hocalarımız tarafından beğeni kazandı.

GÖNÜLLÜ Galatasaraylılar Grubu adı altında toplanan, okulumuzdan mezun mimarların hazırladıkları projeler kapsamında öğretmenler yemekhanesi yenilendi. Orta Cour'a

bakan bir odanın son derece modern bir tarzda ortalama 3 aylık bir süre içerisinde düzenlenmesi ile oluşan bu yemekhane tüm öğretmenlerimizin beğenisini kazanmış görünüyor.

Yiğit Okur Kütüphanesi açıldı

YİĞİT Okur tarafından 1996 yılında yapılan asma katlı kütüphane bir yıl aradan sonra yine açıldı. Son sınıflara daha rahat ve modern bir çalışma ortamı sağlayan bu kütüphane 17:30'dan 24:00'a kadar açık kalıyor.

Mezunlar Turnuvası

OKUL içi spor faaliyetlerine maddi destek sağlamak için düzenlenen "Mezunlar Turnuvası" 17 takımla başladı. Katılan devreler :108, 109, 112, 113, 115, 117, 119, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 133. Dörder takımlı dört eleme grubundan, grup birincileri doğrudan, ikinci ve üçüncüler ise baraj maçı oynayarak çeyrek finale yükseldiler. Grup birincileri 109, 124, 129 ve 133 olurken, baraj maçından yükselen

takımlar 108, 119, 126 ve 127 devreleri oldular. Çeyrek finaller ise dörtlülük iki grup halinde oynandı. Grup maçları sonunda ilk iki sırayı alan 124, 129, 133 ve 119 devreleri yarı final oynama hakkı kazandılar. Çapraz eşleme sonucunda 1 Aralık Cumartesi günü 129-133 ve 119-124 maçları oynandı. 2 Aralık Pazar günü ise 11:00'da üçüncülük maçı, 12:00'da Final maçı vardı.

Lisemizin tarihçesi - 1.bölüm

(1868-1923)

1 Eylül 1868 tarihinde Sultan Abdülaziz tarafından kurulan Mekteb-i Sultani, ilk kuruluş sebebine yakın bir sebeple, yine devletin önemli kademelerindeki eğitilmiş eleman açığını kapamak amacıyla hizmete başladı. 1860'lar Osmanlı'nın Batı karşısında güç kaybetmeye başladığı yıllardır. Bunun neticesinde devleti yenilemek üzere önce Tanzimat Fermanı (1839), ardından Islahat Fermanı (1856) ilan edilir. Ancak, istenen kapsamda geliştirilecek, batılılaşma hareketinin esaslarını uygulayacak kadrolara gereksinim vardır. İşte bu kadroların kaynağı ise yeni düzenlemesiyle, Türkçe ve Fransızca eğitim veren Mekteb-i Sultani'dir. Fakat bu kez okul önceki dönemlerden farklı olarak her dinden öğrenci kabul etmektedir. Bu durum ise, her dinin ruhani liderlerinin tepkisini çekmektedir. Nitekim, Papa IX. Pius Osmanlı uyruğundaki Katoliklerden çocuğunu Mekteb-i Sultani'ye gönderenleri aforoz edeceğini açıklar. Ardından, Rum Patriği Yunanca eğitim verilmediği gerekçesiyle okulu yasaklar. Hahambasi da okul müdürünün Fransız olması bahanesiyle münevverin okula gitmesini onaylamadığını açıklar. Bütün bunlar peşpeşe gelirken, Seyhülislam da Hristiyanlar ile Müslümanların birarada bulunmasının sakıncalı olduğunu ve okulun derhal kapatılması gerektiğini söyler. Tüm bu tepkilerin yansıması, Osmanlı İmparatorluğu'nun Fransa ile yakınlaşmasından rahatsız olan Rusya da gönderdiği elçi ile Rusça eğitim veren bir okul açılmaması halinde Mekteb-i Sultani'nin kapatılması konusunda nota verir. Ne var ki bunca tepkiye rağmen okul açılır ve o dönemde henüz Fransa'da bile uygulamaya geçmemiş olan dini eğitimin esas alınmadığı laik sistemde eğitim başlar. Böylece Osmanlılık anlayışını yansıtan, herkesin kendi dinini bir başkasına kabul ettirme çabası taşımadan kendi ibadetini özgürce yapabileceği bir kurum oluşturulmuş olur. 600 öğrenci ile ilk eğitim yılına başlayan Sultani'de yatılı öğrencilerden yıllık 45 altın, gündüzlülerden ise 10 altın alınıyordu. En erken 9, en geç 12 yaşındaki çocukların kabul edildiği okulda, dil durumlarına göre Türkçe ya da Fransızca hazırlık sınıfı açılır. Bunun dışında öğrencilerin iyi Osmanlıca öğrenmeleri için Arapça ve Farsça seçmeli olarak da

Ermenice, Rumca, Bulgarca, İngilizce, İtalyanca ve Almanca dil dersleri programa eklenir. İlk müdür Mısıro De Salve'nin de çabalarıyla okulda ders araç ve gereçlerinden, karyolalara kadar bir çok eşya Fransa'dan getirilerek öğrencilere seçkin bir ortam sunulmuş oluyordu. Ancak 1871 Beyoğlu yangını sonrasında okul başta gördüğü ilgiyi kaybetmişti. Bunun yanı sıra okulun koruyucularından Ali Paşa ve Fuad Paşa'nın ölümü, Abdülaziz'in Rusya ile yakınlaşmaları da okulu olumsuz etkiliyordu. Nitekim ani bir kararla okul Gülhane'deki Tibbiye ile yer değiştirir. Okulun tekrar toparlanmasında 1880'e Abdurrahman Şeref Bey'in müdürlüğü dönemi kadar zaman olacaktır. İl Mesrutiyet İlan edildiğinde ise okul bu kez de 1907 yangını sarsıntısını yaşamaktadır. Yangının yanı sıra tatil sırasında olması can kaybını önlemiş ancak okulun arşiv ve kütüphanesi de dahil olmak üzere bir çok yer yanmıştır. İki yıl süren onarımın ardından tekrar eğitime başlayan Sultani, Tevfik Fikret Bey'in müdürlüğü döneminde yeni düzenleme ile üçer yıllık Türkçe ve Fransızca programlara ayrılır. Böylece eğitim 9 yıla çıkar. Piyano ve keman dersleri sanat eğitimi kapsamında seçmeli olarak verilmeye başlar. Tevfik Fikret Bey'in yenilikçi kişiliği kuşkusuz okul tarihinde önemli bir döneme işaret etmektedir. Bugünkü binada yer alan Büyük Anfi, Tevfik Fikret Salonu, biyoloji, fizik ve kimya laboratuvarları, resim, müzik atölyeleri bu dönemde eklenen birimlerdir. Ancak sonraki yıllarda okulu zorlu günler beklemektedir. Öğrencilerin ve öğretmenlerin Balkan Savaşları'nda silah altına alınması, 1917'de sadece 5 öğrencinin mezun olabildiği gerçeği bunu açıkça ortaya koymaktadır. Öte yandan, okul İstanbul'a gelen işgalci kuvvetlerin büyük binalara el koymaları tehdidi altındadır. Ne var ki, müdür Salih Arif Bey, İngilizler'in okula el koyacağı haberini alınca Fransızlarla anlaşarak, okulun Fransızlar tarafından işgal edildiğini duyurur. Neticede istiklal Caddesi üzerinde Galatasaray Karakolu ve postaneden başka tek Türk bayrağı çekilebilen bina Mekteb-i Sultani olur.

Son günlerde Galatasaray'da yatılılık kavramı fazlaca tartışılır bir hale geldi. Bunun başlıca sebebi ise gittikçe erozyona uğrayan yatılı sayısı ve bununla birlikte yokolan değerler...

GALATASARAY Lisesi'nde 8 sene okur ve Galatasaray Camiası ile bir ömür geçirirsiniz. Ve birgün bir soru ile gelirler karşınıza "Nedir Galatasaraylılık?" Yaşınız, konumunuz, hayat tecrübeniz, iş hayatınızdaki başarılar, analitik düşünce yeteneğiniz... Hepsi boş... Cevap veremezsiniz. Çünkü bu soruyu Galatasaray Ailesi'ne adım attığınızdan itibaren kendi kendinize kaç defa sorduysanız, o kadar da cevapsız kalmışsınızdır. Aklınızdan şu geçer "Nasıl anlatayım ki, Galatasaraylılık kendi başına bir olgudur, yaşanır anlatılmaz, anlatılmaz." Felsefi her kavramın bir karşılığı bulursunuz. Ancak tüm felsefi kavramları içinde barındıran, üstüne psikoloji, sosyoloji, mantık gibi beşeri bilimlerin getirilerini ekleyip harmanlayan yeni bir kavramı açıklamaya kalktığınızda tüm hayatınız bir anda gözünüzün önünde canlanır ve dalıp gidersiniz. En kısa ve en doğru cevap kanımca "Galatasaraylılık bir yaşam şeklidir" olacaktır. Kardeşlerim nezaket gösterip yatılılık ile ilgili bir yazı istediklerinde bir çok kavram uçuştur kafamda ve herbiri değişik bir yere kondu.

Ahmet YOLALAN

'Sosyal kardeşlik olgusu'

Biz derneğimizi 13. sınıf gibi görürüz. Seksenin üstü burada oturur, burada konuşur, her türlü derdimizi paylaşıyoruz. Aynı yeni mezun kardeşlerimiz gibi (133). Onları da buraya aldık. Onlarla da burada oturuyoruz, onlarla da derleşiriz. 13. sınıftan mezun olunmaz, geldik burada öğrenciliğimizi devam ettiriyoruz. Bu yıl önemli faaliyetimizden biri de yatılılık bursu. Gördük ki son otuz senede yatılılık % 80'den % 25'lere düştü. N'aptık biz de? Ağabeylerinizi topladık bir baloda, dedik ki: "Hem güzel bir yemek yiyeceğiz, hem camiayı biraraya toplamış olacağız, hem de lisemize bir katkıda bulunacağız". 50 milyar bir para topladık ve bundan sonra da biraz ilerlettik işi. Şartlı bağış olarak bir sürü ağabeyiniz burslar

Cemiyet Başkanımız Ahmet Yolalan ile bir sohbet.

veriyor. Birkaç türlü bursumuz var bizim dernekten geçen ve bunları en faydalı biçimde dağıtmaya çalışıyoruz. Bizim dönemimizde Anadolu'dan gelen ve daimi yatılı olan çok arkadaşlarımız vardı.

Galatasaraylılığın mozaiki farklı bir mozaiktir. En iyi düzeyde, geçim seviyesi en yüksek arkadaşla, en düşük arkadaş yanyana yatarlar, hal hamur olurlar, birbirlerine destek çıkarlar. İlkokuldan GSL'ye geldiğimizde yanıma bir herif koydular sormadılar bize "Yanına koy- alım mı koymayalım mı?" diye. O adamla sekiz sene yanyana okuyacaksın, beş günü bununla iki gününü kardeşinle geçireceksin ve dolayısıyla acımı tatlım bir takım şeyleri onunla paylaşacaksın. İşte O'nun kardeşten farkı

Sadece ikisi yanyana düştü: 'Galatasaraylılık ve Yatılılık' Yatılılık olmasa Galatasaraylılık olur muydu? Ya da tam tersi Galatasaray olmasa yatılılığın bir anlamı olur muydu? Bir okul... Öğrencilerin tamamı sabah saat 09.00'da okula geliyor. Ders-teneffüs-ders-teneffüs-yemek arası-ders-teneffüs-ders-teneffüs-paydos-eve dönüş. Aynı kaseye kaşık sallanmayan, bir arkadaş evinde açken kendisi tok olarak yatağa girip rahat ve

Çanlar GS için çalışıyor

Yüzde 80'lerden yüzde 25'lere düşen yatılılık oranı Galatasaraylılık Kavramını da tehlikeye sokuyor mu?

umarsızca uyuyan. Herkesin kendi hayatını yaşadığı bir okul. Bir okul ki... Öğrencilerin sadece okul arkadaşı olup ortak bir hayat üretmez ve anne babası istediği için o okula gidip, sıra arkadaşı hastayken "Bana buluşturamaz inşallah" diye düşünerek eve döner. Bunlar ve benzerleri Galatasaray'da asla yaşanmaz. Bunlar ve benzerleri asla Galatasaraylılıkla bağdaşmaz. Çünkü Galatasaray bir aile ortamıdır. Nasıl bir aile? Büyüklerin küçükleri sayıp sevdiği, Küçüklerin büyükleri sayıp sevdiği, örfü ile gelenekleri ile tipik bir aile... Nasıl bir aile? Saygının koşulsuzluğunun, sevginin çokluğunun yaşadığı bir aile. Nasıl bir aile? Arkadaşının aç kalacağını düşünerek masadan tam doymadan kalkan arkadaşların, sınavlardan çok yüksek not almayı değil, herkesin geçer not almasını hedefleyen öğrencilerin, arkadaşları has-

sayan başında nöbet tutup yiyeceklerini, ilaçlarını hazır eden kardeşlerin, olduğu bir aile... Nasıl bir aile? Daha düne kadar yüzlerini bile görmediğiniz, nereden geldiklerini bilmediğiniz ağabeylerin-ablaların arkadaşların-küçüklerin, her türlü derdinize, karşılık beklemeden ilgilendiği bir aile. Sadece sizin mutlu olduğunuzu görmek isteyenlerin ve bu yolda üstlerine düşen her türlü sorumluluğu her türlü fedakarlıkla yerine getirenlerin içiçe olduğu bir aile... Yatılılık olmasa bu paylaşımlar, bu duygular yaşanabilir mi? Bu paylaşımların, bu duyguların yerşemesi için farklı süreçlerin tek bir kültür altında buluşması ve yaşayan yeni bir kültür oluşturmaları gereklidir. 18.yüzyılda "Liberte, egalite, fraternite" kavramları ile temeli atılan, zaman içerisinde "Öz" ile yoğrulmuş ve "Biz batı düşünceli Türk duygulu gençleriz" mısralarında ifade bulan bir kültür. Öyle bir kültür ki, mensup her birey, öncelikle kendisiyle barışık, özgüveni sağlam, sorumluluklarının bilincinde, alabilmek için önce

karşılık beklemeden vermenin yüceliği ile tanışmış, fedakar, öncelik sıralamasında yaşadığı aileyi ve toplumu ön planda tutan, kişisel hırslarını dizginleyebilen ve atacağı her adımın ailesinin tüm bireylerini etkileyeceğinin bilincinde otokontrol mekanizması gelişmiş kişilik özellikleri taşımalı. Öyle bir kültür ki, bizden öncekilere olan borcumuzu, fazlasıyla birlikte bizden sonrakilere ödediğimiz... Düşünüyorum; Yatılılık olmasa Galatasaraylılık bugünkü konumunda olur muydu? Düşünüyorum; Galatasaraylılık olmasa yatılılık anlamlı olur muydu? Bence sizlerde düşünmelisiniz. Hepimiz düşünmeliyiz. Büyüklerimin esirgemeyeceklerini bildiğim hoşgörülerini ile... Saygılarımla,

Murat KARAKAŞ (122.Dönem)

Erdoğan TEZİÇ

'Ya zorunlu ya da gönüllü yatılılık'

Galatasaray Lisesi'nde yatılılığın zorunlu hale getirilmesi ya da teşvik edilmesi iki farklı teklif. Zorunlu olunca bütün öğrencilerin yatılı kalmasını sağlamak, teşvik edilmesi dediğimiz zaman ise daha gönüllü bir yaklaşım söz konusu. Galatasaray Lisesi ortaöğretim yönetmeliği tarafından hazırlanırken 10. maddesini bizzat kendim kaleme almıştım. Orada koşulların el verdiği bir zaman diliminde öğrencilerin yatılı olmasının hem onların eğitim yönünü daha zengin kılmak, hem belli bir zaman diliminde nasıl kendilerini disipline edeceklerini göstermek ya da o alışkanlığı sağlamak hem de yollarda okula gidiş dönüşlerde zaman kaybetmeksin daha uzun bir zaman diliminde ders çalışmalarını sağlamak ve bunlar kadar önemli olan öğrenciler arasında paylaşıma duygularının, dayanışma duygularının oluşmasını sağlamak amacıyla mecbur kılınmasından bahsedilmişti. Kuşkusuz yatılılıkta birçok şey değişti geçmişten günümüze. Eskiden fazla kısıtlayıcı bir mekanizma vardı. Bir defa belirli saatlerde herkes sınıfında oturmak zorundaydı.

Devre anlayışından çok öğrencilerde sınıf temelinde oluşan bir dayanışma vardı. Bu dayanışma aramızda hem rekabet hem birlikte olmak duygusunu oluştuyordu. Bir diğer fark da boş zamanlarda. Bir tek teneffüsler vardı boş zaman olarak. Bu teneffüslerde kimileri karanlık koridorlarda felsefi tartışmalar yapardı, kimileri bahçede oyun oynardı. Belirli müsabaka sporuna hazırlananlar için de saha sınırlıydı. Bugün yatılı öğrencilerde oluşan düşünce okulda kalabilirdi kadar kalma. Tabii günlük hayattan da pek kopmak istemiyor büyüdükçe çocuklar. 9.10. ve 11. sınıftaki öğrenciler böyle bir imkandan da yararlanıyorlar, günün belirli saatlerinde dışarı çıkabiliyorlar. Bağımsızlık ve kişilik konusunda bireysel plandaki istekler çok güçlü ama buna karşılık içeride sınıf dayanışması yok şimdi. Sınıf dayanışmasından çok devre dayanışması ön planda artık. Bir defa en önemli değişiklik burada ortaya çıkıyor. Bir de etüt saatlerinde daha özgürsünüz. İsteyen ders çalışıyor, isteyen çalışmıyor. Bizde biraz mecburiydi ders çalışma

ama mecburi ders çalışma olmaz, bu doğru değil. 1970'lerde, 80'lerde yatılılık koşullarının çok iyi olmaması, üniversiteye giriş sınavlarının giderek güçleşmesi karşısında öğrencilerin ön planda tuttukları rahat çalışma ortamını bulmak istemeleri birinci sebep. Bizim zamanımızda ev hayatı çok mütevaziydi. Çok sınırlı, çok modern bir yaygın yaşam koşulu yoktu. Oysa Galatasaray Lisesi'nin sunduğu imkanlar gerek savaş sonrası, gerek savaş sırasında olsun bir hayli iyiydi. Taşradan gelen öğrencilerle İstanbul'dan gelen öğrenciler arasında çok büyük farklar yoktu ve bu oranın korunmasına dikkat edilirdi. Ama Galatasaray Lisesi'ne giriş sınav sistemine oturunca büyük kentlerdeki öğrencilerin başarısı giderek artmaya

başladı. Benim dönemimde çok istekli olan aileler daha sonraki yıllarda çocuklarının yatılı kalmalarında istekli olmaya başladılar. Tabii ev hayatının teknolojik açıdan büyük ilerlemeler kaydetmesi bunda büyük etken. Geçen yıl hem lisedeki hem de ilköğretimdeki velileri ayrı ayrı topladım. Yatılılığın yararlarından uzun uzun bahsettim. Ama çocuğuna kıyamayanlar var. Tabii bu sevgi çok güzel bir şey ama bu kadar üzerine titrenmesi, herşeyle meşgul olunması, o çocuğa güç kazandırmaz, onu iradesi açısından, gelişmesi açısından hep muhtaç konumunda bir duruma getirir. Bence velilerin GS içindeki 500 yıllık iç denetim mekanizmalarına, abi-kardeş ilişkisine ve en başta yatılılık kavramına güvenmeleri gerek.

GSL Müdürü Erdoğan Teziç'in yatılılık üzerine görüşlerini aldık.